

WERELD BURGER

wereldnieuws
in zakformaat

BELGIE - BELGIQUE
8500 KORTRIJK 1
AFDELING 2
4/1132

Meer vrouwen,
goed gevormd,
wereldwijd

Wereldburger is een driemaandelijks uitgave van Wereldsolidariteit

10de jaargang • april-mei-juni 2008 • Afgiftekantoor Kortrijk 1 • afdeling 2 • erkenning P309504

wereld
solidariteit

in dit nummer

LENTECAMPAGNE

Meer vrouwen, goed gevormd,
wereldwijd 4

ZE VERDIENEN ONZE STEUN

Wereldsolidariteit, daar kunnen
we niet genoeg van hebben 8

PARTNER IN DE KIJKER

Silvia, een straffe madam 10

WERELDBURGER AAN HET WOORD

Gebrek aan vorming,
de kortste weg naar uitbuiting 12

WERELDBURGER ACTIEF

Wat kan jij doen? 14

Wereldburger wordt uitgegeven door
Wereldsolidariteit vzw
Haachtsesteenweg 579, 1030 Brussel
telefoon: 02 246 36 71
e-mail : wereldsolidariteit@wsm.be
webadres : www.wereldsolidariteit.be

Samenstelling en eindredactie

Fabienne Sichien
Annelies De Gendt
Nancy Govaerts
Jaklien Broeckx

Fotomateriaal

Denis Jockmans (Wereldme-
diatheek), Gert De Herdt,
Brendan Baker, An De
Smedt, Marquos, Wereldsol-
idariteit

Lay-out en druk :

Gevaert Graphics

Verantwoordelijk

uitgever : Andre Kiekens

De Wereldburger wordt gesubsidieerd door DGOS,
gedrukt op chloorvrij papier, in het meest economische
formaat en verzonden op de goedkoopste manier.

KAV is in 2008 campagnepartner
van Wereldsolidariteit

Wereldsolidariteit in Noord en Zuid is mogelijk dankzij de steun van:

2015
DE TIJD LOOPT

191 landen ondertekenden een akkoord om tegen 2015 de armoede in de wereld te halveren. Voer samen met de Vlaamse Noord-Zuidbeveging actie om de politici aan hun belofte te herinneren én de lat hoger te leggen. Armoede moet de wereld uit!

www.det@dloopt.be

Meer vrouwen, goed gevormd, wereldwijd! Haal deze eis uit zijn context en je krijgt de volle steun van alle mannen, wereldwijd. Wij, vrouwen zien dat ook wel zitten, in ruil voor goed gevormde mannen uiteraard...

Onze campagneaffiche heeft haar doel bereikt : aandacht trekken en reactie opwekken. Zowel mannen als vrouwen reageren op de affiche. Soms wat lacherig, soms wat verontwaardigd, maar meestal instemmend.

Het is geen nieuwe ontdekking dat **vorming de sleutel tot ontwikkeling en emancipatie** is. Dat is het verhaal van de arbeidersbeweging bij ons, het verhaal van elke basisbeweging waar ook ter wereld. En toch trekken we er anno 2008 speciaal de aandacht op.

Omdat vrouwen in dit verhaal geen gelijkwaardige rol spelen met mannen. Omdat de armoedesituatie van vrouwen ons dwingt aan de alarmbel te trekken. Omdat teveel vrouwen dom worden gehouden, weerloos tegen uitbuiting.

Het sterke aan deze eis is dat ze realiseerbaar is. Het is heel concreet vast te pakken, te plannen en te organiseren. Het is een opdracht op internationaal niveau, voor de nationale overheden. Maar evenzeer in elke gemeente, elke school, elke werkplaats kan iedereen zijn/haar steentje bijdragen.

Vrouwen willen meer vrouwen zien : in de politiek, op de werkvloer, in een bestuur. Vrouwen willen de quota toepassen. Vrouwen willen ook aan de macht.

Mannen zijn koortsachtig op zoek naar vrouwen : in de politiek, op de werkvloer, in een bestuur. Mannen willen de quota halen. Mannen willen echt wel de macht delen.

Geen van beide partijen zijn gediend met enkele excuus-Truusjes.

Meer vrouwen, goed gevormd, wereldwijd. In het belang van vrouwen én mannen.

Fabienne

“Meer vrouwen wereldwijd, goed gevormd”

Wereldsolidariteit zet in haar nieuwste campagne “straffe madammen” in de kijker. Want vrouwen zijn het cement van de samenleving. Overal ter wereld...

Met de slogan, “meer vrouwen wereldwijd, goed gevormd” roept Wereldsolidariteit op om meer te investeren in vorming van vrouwen.

Waarom?

Vorming is cruciaal om de wereldwijde armoede minder vrouwelijk te maken, om de kansen van de vrouw op de arbeidsmarkt te vergroten, om de gezondheid van de vrouw en haar gezin te verbeteren, om meer gelijkwaardigheid tussen mannen en vrouwen te realiseren en haar positie in de samenleving te verstevigen. Een gevormde vrouw is een mondiger vrouw, die de plaats - die haar toekomst - kan opeisen.

Meer kansen op de arbeidsmarkt

Doelgerichte vorming vergroot de kansen van vrouwen op de arbeidsmarkt. Het stelt hen in staat om een job te vinden of een betere baan te zoeken. Als meer vrouwen toetreden tot de arbeidsmarkt stijgt de productiviteit en economische groei. De vrouwen zelf hebben een hoger gevoel van eigenwaarde en onafhankelijkheid. Ze nemen vaker deel aan het sociale leven en hun gezin beschikt over een hoger inkomen.

Betere gezondheid van het ganse gezin

Vrouwen vormen heeft een positieve impact op de voeding en gezondheid van het gezin en op de schoolresultaten van de kinderen. Thérèse Blanchet werkt al meer dan 30 jaar in Bangladesh als antropologe, en spreekt vanuit haar ervaring: *“De gezondheid van het hele gezin gaat erop vooruit naarmate de moeder langer gestudeerd heeft, want hoe langer de meisjes op school*

zitten, hoe later en hoe minder kinderen ze krijgen en hoe minder snel ze in armoede vervallen. Een gezonde moeder betekent een gezond gezin. En dat is cruciaal om de levensomstandigheden van volgende generaties te verbeteren.”

Betere positie en mondigheid van vrouwen in de samenleving

Vorming is een zeer efficiënt instrument om te “empoweren”, om de mondigheid, positie en deelname van vrouwen in de samenleving te versterken. Want vorming stelt vrouwen niet alleen in staat om hun levenskwaliteit en –standaard te verbeteren; het biedt hen ook de kans om actief deel te nemen aan het sociale, politieke, economische en culturele leven. Het biedt hen meer kennis over hun rechten en meer eigenwaarde of kracht om die rechten ook effectief af te dwingen. Er bestaat geen doeltreffender instrument voor ontwikkeling dan “empowerment” van vrouwen.

Welke vorming?

Welk soort vorming hebben vrouwen in het Zuiden juist nodig?

Via de partnerorganisaties in het Zuiden vroeg Wereldsolidariteit aan 500 vrouwen in het Zuiden welke vorming zij voor de vrouwen in hun land het meest belangrijk vonden en waarom. Het betreft geen wetenschappelijke studie maar een kleine steekproef bij onze partnerorganisaties op het veld.

Uit de bevraging blijkt dat vier soorten vorming belangrijk zijn:

- Alfabetisering (leren lezen en schrijven);
- Gezondheidsopleiding (vorming rond aids, borstvoeding, hygiëne);
- Beroepsvorming (aanleren van een beroep, hoe omgaan met geld, opleiding rond een microkrediet);
- Vorming in vrouwenrechten (rechten van migranten-vrouwen, mensenrechten, ...).

Er is weinig verschil te noteren tussen de antwoorden van vrouwen in Azië, Afrika of Latijns-Amerika. Wat wel een verschil geeft, is de positie van de ondervraagde vrouw.

Vrouwen aan de basis kiezen eerder voor alfabetisering en beroepsvorming. De meer opgeleide vrouw of vrouwen in leidinggevende posities wijzen op het strategisch belang van vorming rond vrouwenrechten of gezondheid. Vrouwen die in hun samenleving minder rechten genieten dan mannen, kiezen eerder voor vorming rond vrouwenrechten.

Alfabetisering

Kunnen lezen en schrijven is broodnodig in het dagdagelijkse leven en het is noodzakelijk als je een eigen handeltje wil opzetten. Alfabetisering helpt vrouwen in het beheren van hun commerciële activiteiten. Een groot knelpunt volgens velen is de beperkte toegang voor volwassen vrouwen tot alfabetisering.

” In Rwanda blijven de vrouwen meestal thuis om het huishouden te doen en voor de kinderen te zorgen. De toegang tot de middelen om te leren lezen en schrijven is zeer beperkt voor deze vrouwen omdat ze 24 op 24 thuis bezig zijn.”

Vertegenwoordigster van **JOCF** in Rwanda

Beroepsvorming

Dit is voor vele van de ondervraagden een hulp in het opbouwen van financiële zekerheid en *“de beste manier om zich in de (economische) gemeenschap te integreren. Het zorgt ook voor het uitbouwen van professionele en andere contacten”*.

Bij de beroepsvorming kan en mag men de informele economie niet negeren. *“Het merendeel van onze militanten heeft weinig tot geen beroepsvorming genoten zodat ze gedwongen worden om werk te zoeken in de informele sector. Goede professionele vorming is ook voor hen noodzakelijk zodat ze beter werk kunnen vinden,”* vertelt een vertegenwoordigster van CLTM, een vakbondspartner in Mauritanië.

Vorming rond vrouwenrechten

Deze vorming krijgt o.a. veel bijval in Bangladesh. De vrouwen in dit moslimland zien vrouwenrechten als een belangrijk instrument om zich zowel in een arbeidssituatie als in een familiale omgeving te kunnen verdedigen. Naast de vorming over vrouwenrechten is het ook belangrijk om aan te geven **hoe** een vrouw haar rechten kan afdwingen.

”Vorming rond vrouwenrechten en huishoudelijk geweld is nodig. Het percentage van gezinnen met huishoudelijk geweld ligt zeer hoog. Vorming is noodzakelijk zodat de vrouwen zich gesterkt voelen om een klacht in te dienen en voor hun rechten op te komen.”

Vertegenwoordigster van de vakbond voor kledij, textiel en leder van Jaragua – Brazilië

Gezondheidsopvoeding

Vrouwen die dit prioritair vinden, wijzen op de nood aan juiste informatie en een gemakkelijker toegang tot die informatie. Men moet vooral mensen die leven in landelijke gebieden beter onder-

steunen zodat zij over meer middelen en toegang tot gezondheidsopvoeding beschikken. Vrouwen zijn vaak de spil in de familie en daarom zou gezondheidsopvoeding en hygiëne voor een groot deel naar vrouwen gericht moeten zijn.

Straffe madammen!

Armoede mag dan een vrouwengezicht hebben; vrouwen blijven niet bij de pakken zitten. Overal ter wereld bundelen vrouwen hun krachten om voor hun rechten op te komen. Ze richten coöperatieven op en sluiten kleine leningen af, ze organiseren eigen vorming of voeren actie om hun rechten af te dwingen.

Gevormde vrouwen zullen zich doorgaans sneller organiseren en beter voor zichzelf opkomen. Ze zijn beter op de hoogte van hun rechten en overtuigd van hun capaciteiten. Vrouwen ondersteunen in zelforganisatie en vorming aanbieden aan vrouwen, zijn zeer efficiënte manieren om niet alleen de leef – en werkomstandigheden van vrouwen zelf, maar die van hun hele gezin te verbeteren.

Wist je dat...

De economie van een land erop vooruitgaat als meisjes meer toegang hebben tot onderwijs.

De Wereldbank berekende dat de economische groei van landen in Afrika en Azië tot 2,2% hoger zou liggen mochten zij meer geïnvesteerd hebben in onderwijs voor meisjes.

Baby's van moeders die geen school hebben genoten, lopen twee keer meer kans om te sterven voor het eerste levensjaar dan baby's van wie de moeder middelbaar onderwijs heeft gevolgd. Dit komt uit een rapport van de Verenigde Naties.

Verbeteren van de levensomstandigheden van moeders is dus cruciaal voor de volgende generaties.

Meer dan 90% van de microkredieten, of kleine leningen, worden uitgereikt aan vrouwen. Vrouwen zijn betrouwbare klanten, ze betalen trouw hun intrest. Maar vrouwen zijn vooral bereid om een vormingstraject te volgen voor ze een eerste lening krijgen. Uit : VN Millennium project.

De kracht van mensen samen

Als we meer vrouwen goed gevormd, wereldwijd willen realiseren zullen we de krachten moeten bundelen. Noord en Zuid, mannen en vrouwen.

“ we want to walk freely in society as men do, but we want to do this hand in hand”
Voorzitster van “de roos”, vrouwengroep van CWM-Bangladesh.

In het Zuiden zijn vrouwen overtuigd dat de sleutel tot hun ontwikkeling niet ligt in de strijd tegen mannen, maar de strijd met mannen samen. Voor meer kansen, meer rechten, meer vorming.

Wereldsolidariteit, daar kunnen we niet genoeg

Maria Jose is 41 jaar. Ze woont in een district op twee uren rijden van Rio, Brazilië. Daar zet ze zich nu al jaren in voor buurtbewoners.

“Waar ik woon is het leven van een vrouw zeer hard. Armoede en huiselijk geweld bepalen de dagen van heel wat vrouwen hier. Ik heb beslist me daar niet bij neer te leggen. Ik bundel mijn krachten met die van anderen in een vrouwen-groep, hier in onze wijk. Een van de dingen die we doen is ... brood bakken. Omdat we dat samen met anderen doen, is er altijd iemand die op onze kinderen kan passen tijdens het werk. In meer dan één opzicht zorgt ons dagelijks brood voor een beter leven: we hebben nu een eigen inkomen en komen ook samen op voor onze rechten. We dromen ervan om onze bakkerswinkel verder uit te breiden. Er zijn nog veel jonge vrouwen die een beter leven verdienen.”

Dit is een van de initiatieven die **onze Braziliaanse partnerorganisatie CEDAC** steunt.

Negentig procent van de leden van deze organisatie zijn vrouwen. Niet toevallig.

Dagen gewijd aan overleven

De positie van de vrouw in de macho-cultuur van Brazilië is vaak nog ondermaats. “Zo gaat dat als je wordt opgevoed om **niet deel te nemen** aan het openbare leven”, vertrouwt Maria Angelina, voorzitter van CEDAC, ons toe. Komt daarbij dat vrouwen in de arme volkswijken vooral bezig zijn met overleven. Voldoende voedsel, een dak boven hun hoofd, hun gezondheid en die van hun kinderen behoren tot de

dagelijkse beslommeringen. Vaak moeten ze ook nog het hoofd bieden aan huiselijk geweld. Als je dag gewijd is aan overleven, blijft er weinig tijd over om aan de kwaliteit van je leven te werken, laat staan om op te komen voor je rechten.

van hebben

Morgen zal beter zijn dan vandaag

Toch vinden sommigen van deze vrouwen de kracht en de energie om te werken aan een beter leven. Dat doen ze niet alleen. Ze weten zich gesteund door CEDAC.

Paulina is 39 en volgde er een opleiding om cursussen lezen en schrijven te geven.

“Mijn burens wilden leren lezen en schrijven en wisten niet waar ze daarvoor terecht konden. Ik heb hen dan maar thuis les gegeven. En van het een kwam het ander. Ik liet me omscholen tot lesgever en kreeg toegang tot een lokaaltje bij mij in de buurt.

Mijn leerlingen zijn leergierig en enthousiast. Ondertussen hebben ze allen het niveau van basisonderwijs behaald. Een van mijn leerlingen is 86. Ze begint nu nog aan haar secundair!”

Alfabetisering is meer dan leren lezen en schrijven. Het geeft je de kans om deel te nemen aan de samenleving. Je leert vragen stellen, een opinie vormen en opkomen voor je rechten. “Zo verander je je bestemming in je leven en geraak je ervan overtuigd dat morgen beter zal zijn dan vandaag.”

CEDAC is partnerorganisatie van Wereldsolidariteit in Brazilië.

Foto: An De Smedt

Wereldsolidariteit. Het zit hem al in de naam. Daar kunnen we niet genoeg van hebben. En toen ik enkele verhalen las van deze échte sterke vrouwen, wist ik: hier wil ik m'n westerse schouders mee onder zetten. Deze vrouwen, via mijn muziek, een stem geven. Hen hun verhaal laten doen via mijn woorden. Want ook dat is solidariteit.”

Yasmine zingt Zus. Zo steunt ze de campagne van Wereldsolidariteit.

Foto: Denis Jockmans (WMT)

Silvia, een straffe madam...

Als een ding behandeld

Silvia is 47 jaar en werkte tot voor kort in Guatemala in een kledingfabriek in de vrijhandelszone of *maquila* SIB S.A. waar de omstandigheden ronduit menonwaardig zijn.

Silvia: “Je voelt je echt een gevangene wanneer je in de maquila werkt omdat je zelfs je werktijd niet meer onder controle hebt. Normaal gezien moesten wij werken van 6.30 u tot 16.30 u maar wij werden verplicht om te werken tot 19.30 u, zonder even een luchtje te kunnen scheppen. Gehoorzaam je niet dan verlies je je job. Ik voelde me ongelooflijk gefrustreerd, omdat ik als een ding behandeld werd en dan ook nog door buitenlandse bazen. Bij ons waren dat Koreanen, die bovendien onze taal niet spraken.

Onze overuren werden niet uitbetaald. De beloofde premies kwamen er nooit. We moesten ons middageten binnenschrokken, op de grond. Om naar het toilet te gaan moest je een vlaggetje op-

steken, als de opzichter al zo goed was om het toe te laten. De uitbetaling van het loon gebeurde altijd te laat waardoor ik en mijn collega's problemen hadden om ons huishouden te runnen. Het ging zelfs zover dat wij amfetamines kregen om harder te werken! En illegale zwangerschapstesten waren heel normaal.”

Druppel

“Ik herinner me precies het moment waarop ik dacht: nu is het genoeg. Het was een dag in april in 2006. We zaten met een grote groep collega's in de geïmproviseerde eetzaal. We waren met dertien vrouwen en vier mannen. We waren echt ten einde raad. Ik stelde voor om met iemand te gaan praten die ons raad kon geven in onze strijd voor onze rechten. We stapten uiteindelijk naar Victoriano Zacharias van de vakbond CGTG. Dit waren de eerste stappen om onszelf als maquila-arbeid(st)ers te organiseren. En dat voelde heel goed. Opgelucht ook. We waren fier op onszelf.”

Zwarte lijst

Silvia en enkele andere collega's kregen via de CGTG vorming rond arbeids – en syndicale en mensenrechten. Dit zette haar aan te proberen de arbeid(st)ers te organiseren. Tot ze werd ontslagen. Zonder enige ontslagvergoeding. Een manier ook om de andere vrouwen te intimideren.

Silvia: “Op 1 september 2006 werd ik ontslagen. Ik was volkomen verbouwereerd omdat ik niet dacht dat ze me dat konden aandoen, gewoon omdat ik opkwam voor onze rechten. We zijn toen dag na dag in groepjes van vijf personen ontslagen, alle zeventien. Ik kon toen alleen maar denken: wat ga ik nu doen, wat gaat er nu van ons worden? Wat met de opvoeding van mijn kinderen? Maar ik was ook heel kwaad en snapte er niets van: wij vechten voor onze rechten en worden gewoon in het gezicht uitgelachen. Het interesseert niemand wat er van ons wordt. Er heerste toen grote verslagenheid in de groep.”

Samen met Silvia werden in SIB S.A. uiteindelijk meer dan 550 vrouwen ontslagen, ook zwangere vrouwen en hele families. Zelf kwam Silvia op een zwarte lijst terecht die het haar onmogelijk maakte elders in de sector nog aan de slag te gaan. Dit was het moment dat Silvia heel actief werd in de vakbond CGTG. Zij is nu de contactpersoon van de vrouwen in de *maquilas*. Silvia kreeg een kleine lening van de vakbond om spullen te kopen die ze nu verkoopt als straatverkoper. Op die manier probeert ze zichzelf en haar familie te onderhouden.

Strooibriefjes

Silvia is momenteel verantwoordelijk voor de vormingswerking met *maquila*-arbeidsters die doorgaat in de weekends. Er wordt gewerkt en gediscussieerd rond arbeids-, syndicale en mensenrechten.

Silvia: “Veel van de werknemers zijn heel jong en kennen nauwelijks hun rechten. Wij proberen

deze arbeidsters te sensibiliseren. Via een systeem van strooibriefjes leren we hen wat hun rechten zijn. Vorming op strooibriefjes. Wij delen hen bijvoorbeeld strooibriefjes uit met de vraag: ‘Wisten jullie dat de IAO (Internationale Arbeidsorganisatie) aan werkgevers verbiedt dat vrouwen gecontroleerd worden op zwangerschap alvorens ze worden aangeworven?’ Zo zetten we mensen aan tot vragen stellen over hun eigen werksituatie.”

Via gedragscodes probeert de vakbond de *maquilas* te dwingen tot het respecteren van arbeidsrechten. De CGTG kaart de schendingen ook aan bij de Guatemalteekse overheid, meer bepaald bij het Ministerie van Arbeid. CGTG biedt ook rechtshulp aan ontslagen werknemers en organiseert syndicaal werk binnen de *maquilas*.

Droom

Of ze dan nooit bang is, want vakbondsleiders worden bedreigd, ja zelfs vermoord in Guatemala?

Silvia: “Neen, ik heb helemaal geen schrik. Ik ben samen met mijn mensen van de CGTG en wij zullen blijven doen wat wij doen tot ze onze rechten respecteren. Dat maakt ons als beweging ook zo sterk, dat gevoel. Het kan niet dat we zo hard werken maar op hetzelfde moment vertrappeld worden, we zullen dat niet toelaten! Ik zal verder werken tot we samen het doel bereikt hebben. Mijn grootste droom is dat de rechten van mijn compañeros niet meer geschonden worden en dat we kunnen werken in vrede en een loon betaald krijgen dat voldoende is om onze families een waardig leven te geven.”

Gebrek aan vorming, de kortste weg naar uitbuiting

Er zijn miljoenen arbeidsmigranten die een inkomen zoeken ver van huis. Het geld dat zij naar huis sturen is een immens bedrag, veel hoger dan de som van alle ontwikkelingshulp samen. Daarom alleen al is arbeidsmigratie geen marginaal fenomeen. De overgrote meerderheid van de migranten zijn mannen, maar de groep vrouwen wordt steeds groter, zeker in Azië. In Bangladesh bijvoorbeeld is 30% vrouw. Ze vormen een kwetsbare groep, onwetend, gebukt onder de purdah*, en afhankelijk van tussenpersonen.

”Vrouwen die migreren hebben heel wat meer grenzen overschreden dan enkel een landsgrens”

Thérèse Blanchet, Canadese antropologe, werkt al meer dan 30 jaar in Bangladesh.

Zuleka's verhaal

Mijn ouders konden me niet uithuwelijken, ze zijn te arm. Ze bezitten alleen het stukje land waar ons huis op staat. Op een dag kwam Babul** langs en overtuigde mijn ouders om me naar Dubai te sturen. Ik zou daar veel geld verdienen, genoeg voor een bruidsschat. Mijn ouders namen een hypotheek op hun land, we betaalden 450 euro aan Babul. Ik vertrok midden in de nacht, ik was ongehuwd en mijn reputatie stond op het spel. In Dubai was er niemand om mij af te halen. Na een halve dag wachten ben ik meegegaan met een rijke Bengaalse man die me werk beloofde. In zijn huis kreeg ik eten, kleren en kon ik een bad nemen. Na twee dagen bracht hij me naar een hotel, daar werd ik opgesloten in een kamer. Ik moest korte rokjes en doorschijnende bloesjes dragen. Ze deden me alcohol drinken, pillen slikken en ik moest dansen. Voortdurend kwamen er andere mannen binnen. In drie dagen had ik 13 keer seks gehad. Ik voelde me slecht, ik had zoveel zonden begaan. Toen ik protesteerde zeiden ze dat dit werk uitdrukkelijk in mijn visum vermeld was, ik had het dus moeten weten.

Dit ging zo tien weken door. Tot de dokter vaststelde dat ik zwanger was. Ik kreeg een ticket en 100 euro en de waarschuwing om niemand te vertellen hoe ik mijn eer was kwijt geraakt.

Aan mijn ouders vertelde ik dat ik getrouwd was, mijn echtgenoot bleef in Dubai om geld te verdienen. Om mijn reputatie hoog te houden kan ik daarom ook geen abortus plegen. Ik kan niet meer in het dorp wonen, de schande is te groot. Mijn ouders zijn nu echt alles kwijt.

Ik woon nu in Dhaka en werk in een kledingbedrijf. Ik denk niet dat ik nog ooit iemand zal vinden die mijn echtgenoot wil zijn. Had ik voorbehoedsmiddelen gekregen dan had ik dit werk uiteindelijk wel aanvaard, dan had ik genoeg verdiend om mijn ouders te helpen.

Onwetend gehouden

Het verhaal van Zuleka is één van de 500 die werden verzameld door Thérèse Blanchet in het kader van een onderzoek naar migratie en vrouwen in Bangladesh. De meisjes die migreren zijn jong, onervaren en ongeschoold. De ouders of de echtgenoot worden misleid met succesverhalen en het vooruitzicht op veel geld. Vrouwen vertrekken vanuit een onderdanige positie, de beslissing wordt genomen door de ouders of de echtgenoot. Het werk dat ze doen is in het beste geval huisarbeid, maar meestal gaat er ook seks-werk mee gepaard.

Vrouwen zijn gegeerd door de tussenpersonen : ze zijn goedkoper en ze zijn gemakkelijker. Vrouwen doen er alles aan om hun eer te vrijwaren. Daarom zullen ze nooit verraden hoe ze zijn uitgebuut en misbruikt.

Het is in de eerste plaats de uitzichtloze armoede die mensen aanzet tot migratie. Maar de discriminatie tussen mannen en vrouwen is schrijnend. Mannen nemen zelf initiatief, vrouwen zijn "lijdend voorwerp". Vandaar dat men bij mannen spreekt over migratie en bij vrouwen over mensenhandel. Vrouwen worden bewust onwetend gehouden, niet voorbereid en hun eer is de voortdurende stok achter de deur.

Miljoenen meisjes in Azië zijn potentiële kandidaten om te migreren. Wie gaat hen informeren? Wie zal hen wapenen tegen misbruik? Waar leren ze een beroep zodat ze beter werk kunnen vinden? Hoe kunnen ze opkomen voor hun rechten? Vandaar dat initiatieven van vorming voor vrouwen die willen migreren worden gesteund door Wereldsolidariteit.

MEER VROUWEN goed gevormd wereldwijd

Vrouwen zijn straffe madammen. Wereldwijd. Ze werken hard, zorgen voor brood op de plank en staan klaar voor man en kinderen. Toch zijn 70% van de armen vrouw! Meer investeren in vorming is de sleutel tot ontwikkeling en helpt vrouwen uit de armoede.

Wereldsolidariteit ondervroeg 500 vrouwen van de partnerorganisaties in het Zuiden. Ook zij onderstrepen het belang van vorming. Zij vatten het zo samen:

Wereldsolidariteit vraagt de Belgische minister van Ontwikkelingssamenwerking om meer te investeren in vorming van vrouwen, zodat ze zichzelf uit de armoede kunnen tillen. Wereldsolidariteit dringt aan om van vrouwenrechten een speerpunt te maken in het beleid. De petitiekaarten zullen op 8 september - de Internationale Dag van de Alfabetisering - overhandigd worden aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking.

Teken deze petitie

Leren lezen en schrijven, daar begint het bij. Beroepsopleiding maakt ons zelfstandig en versterkt ons gevoel van eigenwaarde. Met meer kennis over gezondheid kunnen we onszelf en onze families beter beschermen en onze levensomstandigheden verbeteren. Maar bovenal willen we weten wat onze rechten zijn en hoe we deze kunnen afdwingen.”

Uit alle inzendingen zal een onschuldige hand 10 kaartjes trekken die de single Zus van Yasmine thuis opgestuurd krijgen.

Vul onderstaand strookje in en stuur het op naar Wereldsolidariteit - adres zie p. 2 - VOOR eind juni. Je kan de petitie ook ondertekenen via de website: www.wereldsolidariteit.be

Wil jij ook dat de Belgische minister van Ontwikkelingssamenwerking meer investeert in vorming voor vrouwen? Steun dan onze campagne en teken de petitie!

Naam: _____ Voornaam: _____

Straat: _____ Nr: _____ Bus: _____

Postcode: _____ Gemeente: _____

Handtekening: _____

**Onderteken de petitie en stuur deze op naar
Wereldsolidariteit vzw · Haachtsesteenweg 579 · 1030 Brussel**

‘Zus’ van Yasmine

Op 8 maart, Internationale Vrouwendag, lanceerde Yasmine haar nieuwste single *Zus*. *Zus* is het campagnelied van Wereldsolidariteit, dat ‘straffe madammen uit het Zuiden’ in de kijker zet.

Yasmine is zangeres, omroepster en presentatrice van De rode loper en heeft het momenteel druk met de opname van *Zo* is er maar één. Toch houdt ze graag haar blik op de wereld. Yasmine stond op het podium van het 0110

concert in Antwerpen. En haar song Niemandslaan laat er geen twijfel over bestaan; Yasmine heeft een mening, ook over thema's als onverdraagzaamheid, milieu en de wereld. En ze wil die het liefst kwijt in haar taal: muziek. Met haar nieuwste song *Zus* gaat Yasmine nog een stap verder. Ze schrijft en zingt een lied voor de ‘straffe madammen’ campagne van Wereldsolidariteit.

Met ‘*Zus*’ wil Yasmine een stem geven aan vrouwen uit het Zuiden, voor wie het lied eigenlijk geschreven is.

Je kan ‘Zus’ downloaden voor 2 euro via www.wereldsolidariteit.be, de opbrengst gaat integraal naar Wereldsolidariteit.

Mano Mundo

10-11 mei, de Schorre in Boom

De vijftiende editie van Mano Mundo komt er aan... Reden genoeg om zaterdag 10 en zondag 11 mei één groot kleurrijk feest te organiseren op de Schorre, in Boom. Volledig gratis en voor iedereen, maar dan echt iedereen!

Mano Mundo wervelt dit jaar rond twee centrale thema's. Het eerste thema 'Vrouwen van de wereld' krijgt niet alleen gestalte in de hele campagne van Wereldsolidariteit, ook op Mano Mundo zullen vrouwen hun mannetje staan in film, debat, presentatie en op alle podia. Vooral zondag is het vrouwen aan de macht op het Wereldsolidariteitsplein met optredens van **Fatima Spar**, **Mira**, **Yasmine** en **Leki**. Zin om uit te blazen? Kom dan naar het Salon. Hier staan de "Mano Mundo Mama's" te wachten om iedereen te verwennen. Hapje, drankje, massage en ondertussen kom je meer te weten over de 'straffe madammen' campagne van Wereldsolidariteit. Ook mannen zijn welkom!

Congo is het tweede thema: 100 jaar na de symbolische overdracht van het Afrikaanse land aan de

Belgische staat. **Ronny Mosuse** stelt zijn film 'Live in Congo' voor, gevolgd door een concert. Verder ontvangt Mano Mundo **Baloji**, ex-frontman van Starflam en **Zap Mama** is de absolute headliner.

De feesteditie van Mano Mundo woedt niet alleen op de podia, maar ook ernaast. **Theater Froe Froe** en **Theater Tol** zakken opnieuw af naar de Schorre. Elke voorstelling als een unieke ervaring voor groot en klein, boordevol humor, intimiteit en spanning. **Clowns en Goochelaars Zonder Grenzen** geven openluchtvoorstellingen vol magie, fantasie en enthousiasme. Eerder zelf een actievelling? Workshops a volonté in het Werelddoedorp. Daarnaast toert de succesrijkste muziektrend van de laatste 2 jaren rond op Mano Mundo: **murga**, een fanfare, levenswijze en kleurrijk straatcarnaval tegelijk.

Meer informatie:

www.wereldsolidariteit.be - www.manomundo.be

Foto: An De Smeedt

www.wereldsolidariteit.be

Schone Wereld Campagne

Wereldsolidariteit in jouw regio :

- Antwerpen - Johan de Kort
Tel: 03 220 12 09 - johan.dekort@acw.be
- Kempen - Jef Vanhoof
Tel: 014 40 31 60 - jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen - Bertout Hellemans
Tel: 015 29 25 53 - bertout.hellemans@acw.be
- Brussel - Leen Vanderhulst
Tel: 02 508 89 10 - leen.vanderhulst@acw.be
- Leuven - Bart Vanwildemeersch
Tel: 016 29 81 28 - bart.vanwildemeersch@acw.be
- Limburg - Christine Kruijfhooft
Tel: 011 29 08 08 - christine.kruijfhooft@acw.be
- Zuid-Oost-Vlaanderen - Koen Browaeyts
Tel: 055 23 79 02 - koen.browaeyts@acw.be
- Waas en Dender - Jo De Cuyper
Tel: 03 760 13 56 - jo.decuyper@acw.be
- Gent/Eeklo - Herman Peeters
Tel: 09 269 96 69 - herman.peeters@acw.be
- Brugge - Mia Vandenberghé
Tel: 050 44 43 33 - mia.vandenberghé@acw.be
- Oostende-Westhoek - Ellen Lingier
Tel: 059 55 25 73 - ellen.lingier@acw.be
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen
Liesbet Verboven
Tel: 056 23 37 00 - liesbet.verboven@acw.be

